

Hof van Cassatie

LIBERCAS

11 - 2016

AANSPRAKELIJKHEID BUITEN OVEREENKOMST

SCHADE

Schade - Algemeen - Overheid - Werkgever - Wettelijke of reglementaire verplichtingen - Betaling van een loon - Geen arbeidsprestaties - Vergoeding

De werkgever uit de openbare sector die, krachtens zijn wettelijke of reglementaire verplichtingen, aan zijn personeelslid loon moet betalen zonder als tegenprestatie arbeidsprestaties te ontvangen, heeft recht op een vergoeding in zoverre hij aldus schade lijdt; om een dergelijke vergoeding te verkrijgen, hoeft de werkgever uit de openbare sector niet aan te tonen dat hij andere schade lijdt dan die welke voortvloeit uit de omstandigheid dat hij het loon en de lasten heeft uitbetaald zonder als tegenprestatie arbeidsprestaties te hebben ontvangen (1). (1) Cass. 9 april 2004, AR P.03.0049.F, AC 2004, nr. 235.

- Artt. 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek

8 september 2016

C.2015.0523.F

AC nr. ...

ARBEIDSOVEREENKOMST

EINDE

Einde - Ontslag om dringende redenen - Wettelijk begrip - Beoordeling - Criterium - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2015.0067.F

AC nr. ...

Einde - Ontslag om dringende redenen - Wettelijk begrip - Beoordeling - Criterium - Bevoegdheid van de rechter

Mits de rechter het wettelijk begrip 'dringende reden' niet miskent, beoordeelt hij op onaantastbare wijze de ernst van de fout en de weerslag ervan op het mogelijk verderzetten van de contractuele betrekkingen; als hij de criteria die de wet aan dat begrip toekent niet wijzigt, mag hij rekening houden met alle elementen die zijn beoordeling kunnen staven; het arrest dat de beoordeling van het mogelijk verderzetten van de contractuele betrekkingen, niettegenstaande de door de werknemer begane zware fout, die het wettelijk criterium vormt voor het begrip 'dringende reden', koppelt aan het criterium van de wanverhouding tussen die fout en het verliezen van zijn werk, dat geen betrekking heeft op het begrip 'dringende reden', schendt artikel 35, tweede lid, van de wet van 3 juli 1978 (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 35, eerste en tweede lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

6 juni 2016

S.2015.0067.F

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid - Begrip - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de

correctionele rechtbank

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Er bestaat slechts een geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, Wetboek van Strafvordering wanneer de rechter die kennisneemt van de strafvordering zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil over rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2016, nr.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid - Begrip - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank

Het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, na aanneming van de verzachtende omstandigheden, de verwijzing beveelt van de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, beslecht geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van het tweede lid van dat artikel en houdt geen verband met de andere in dat artikel bepaalde gevallen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2016, nr.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Strafzaken - Geschil inzake bevoegdheid - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Wettigheid van besluiten en verordeningen - Koninklijk besluit nog niet in werking getreden - Ministeriële uitvoeringsbesluiten - Ondertekening en bekendmaking vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit - Wettigheid

Er bestaat slechts een geschil inzake bevoegdheid in de zin van artikel 420, tweede lid, Wetboek van Strafvordering wanneer de rechter die kennisneemt van de strafvordering zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil over rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2016, nr.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Begrip - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank

Het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, na aanneming van de verzachtende omstandigheden, de verwijzing beveelt van de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, beslecht geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van het tweede lid van dat artikel en houdt geen verband met de andere in dat artikel bepaalde gevallen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2016, nr.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Begrip - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Strafzaken - Termijnen van cassatieberoep en van betekening - Strafvordering - Geschil inzake bevoegdheid - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

STRAFZAKEN

Strafzaken - Belang - Middel dat de omschrijving van de feiten betwist - Naar recht verantwoorde straf

Een cassatiemiddel is niet ontvankelijk wanneer de bestreden beslissing naar recht verantwoord blijft ook al was het middel gegrond; dat is met name het geval wanneer het middel de omschrijving betwist die aan het feit is gegeven en beweert dat het anders moet worden omschreven, terwijl de uitgesproken straf naar recht verantwoord blijft voor beide omschrijvingen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Strafzaken - Belang - Middel dat de omschrijving van de feiten betwist - Naar recht verantwoorde straf

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

CONFLICT VAN ATTRIBUTIE

- Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling wegens ziekte met wachtgeld - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep dat strekt tot de nietigverklaring van een beslissing om het personeelslid van rechtswege ter beschikking te stellen wegens ziekte en de beslissing tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken en de toelating tot het doen gelden van pensioenrechten bestaat in de nietigverklaring van een handeling die de administratieve toestand van de verweerder wijzigt en die zijn herstel in de vorige stand beoogt; de verweerder zou dat doel niet kunnen bereiken door zich tot de rechtbanken van de rechterlijke orde te wenden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Uitoefening van een gebonden bevoegdheid - Gevolg daarvan op het voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Uitoefening van een gebonden bevoegdheid - Gevolg daarvan op het voorwerp van het beroep

De omstandigheid dat de vervulling van de voorwaarden bedoeld in artikel 13 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 juli 2000 houdende de regeling inzake verlof en disponibiliteit wegens ziekte of invaliditeit van sommige personeelsleden uit het onderwijs de terbeschikkingstelling van het personeelslid van rechtswege tot gevolg heeft zonder dat de administratieve overheid dienaangaande over enige beoordelingsbevoegdheid beschikt, sluit de bevoegdheid van de Raad van State niet uit, aangezien met de aldus aan de administratieve overheid opgelegde verplichting geen subjectief recht van dat personeelslid overeenstemt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

DOUANE EN ACCIJNZEN

- Veroordelingen tot een geldboete - Hoofdelijkheid - Wettigheid

De bepalingen in het douane- en accijnsrecht die de rechter opdragen aan de veroordeelde een hoofdelijke geldboete op te leggen miskennen het algemeen rechtsbeginsel van het persoonlijke karakter van de straf, zoals afgeleid uit artikel 39 Strafwetboek (1). (1) GwH 7 november 2013, nr. 148/2013, BS 13 maart 2014; Cass. 22 april 2014, AR P.13.1670.N, AC 2014, nr. 291.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

- Communautair Douanewetboek - Artikel 217 CDW - Douaneschuld - Boeking - Wijze - Vereisten

Uit de arresten Molenbergnatie, C-201/04, van 23 februari 2006, Distillerie Smeets Hasselt, C-126/08, van 16 juli 2009, Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, van 28 januari 2010 en KGH Belgium, C-351/11, van 8 november 2012, alsmede de beschikking Gerlach & C°, C-477/07, van 9 juli 2008, van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat niet is vereist dat de bevoegde regelgever van de lidstaten uitdrukkelijk en specifiek zou bepalen welke de op de boeking in de zin van de artikelen 217.1, 217.2 en 221.1 CDW toepasselijke voorschriften zijn; wetsbepalingen, reglementaire bepalingen of administratieve praktijken welke als gevolg hebben dat het exacte bedrag aan rechten bij invoer of bij uitvoer dat voortvloeit uit een douaneschuld door de bevoegde douaneautoriteiten in de boekhouding wordt geregistreerd of op iedere andere drager die als zodanig dienst doet, zodat met name de boeking van de betrokken bedragen met zekerheid kan worden vastgesteld, volstaan, ook als die niet specifiek met dat doel werden uitgevaardigd; de omstandigheid dat artikel 3 AWDA voor de regels van de boeking verwijst naar de verordeningen van de Europese Unie en de artikelen 267 en 268 AWDA dateren van vóór de invoering van de communautaire bepalingen inzake de boeking doet daaraan niets af en de verwijzing door artikel 3 AWDA naar de verordeningen van de Europese Unie kan niet worden beschouwd als een impliciete opheffing van de artikelen 267 en 268 AWDA als bepalingen die nadere voorschriften bevatten met betrekking tot het boeken van de douaneschuld (1). (1) Cass. 15 mei 2012, AR P.11.0679.F, AC 2012, nr. 303; Cass. 26 februari 2014, AR P.13.1744.F, AC 2014, nr. 154.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

- Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarijfcodes - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie

Wanneer de vraag rijst of goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein die in afzonderlijke verpakkingen bij de douane worden aangeboden omdat dit gerechtvaardigd is, maar waarvan duidelijk is dat ze bij elkaar horen en ze bestemd zijn om in de kleinhandel als een geheel te worden aangeboden, te beschouwen zijn als goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein als bedoeld door de regel 3 b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, ook als die goederen na de aangifte en met het oog op aanbieding in de kleinhandel gezamenlijk worden verpakt en de uitlegging van de regel 3 b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, waarvoor het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is, noodzakelijk is voor de te wijzen beslissing, is er grond om overeenkomstig artikel 267.3 VWEU aan het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

- Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarijfcodes - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

- Gemeenschappelijk douanetarief - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentariefcodes - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 - Artikel 3, b Bijlage I - Tarief- en statistiek nomenclatuur - Hof van Justitie - Uitlegging

Uit het arrest C-499/14 van 10 maart 2016 van het Hof van Justitie blijkt dat de Regel 3, b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur die is opgenomen in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, in de versie van verordening (EG) nr. 1214/2007 van de Commissie van 20 september 2007, aldus moet worden uitgelegd dat goederen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, die in afzonderlijke verpakkingen ter inklaring worden aangeboden en pas daarna samen worden verpakt, niettemin kunnen worden aangemerkt als “goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein” in de zin van deze regel, en bijgevolg onder een en dezelfde tariefpost kunnen vallen, wanneer -rekening houdend met andere objectieve factoren- vaststaat dat deze goederen bij elkaar horen en bestemd zijn om in de kleinhandel als één geheel te worden verkocht; volgens het Hof van Justitie staat het aan de nationale rechter om dit na te gaan (1) (2) (3). (1) HvJ C-499/14, VAD bvba en Johannes van Aert t./ België, www.curia.eu. (2) Cass. 4 november 2014, AR P.13.1652.N, AC 2014, nr. 660 met concl. van plv. advocaat-generaal. DE SWAEF. (3) In casu hadden de “in het hoofdgeding aan de orde zijnde goederen” betrekking op dvd-spelers, tuners en displaycombinaties, enerzijds, en afzonderlijk verpakte luidsprekers, anderzijds.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

ERFDIENSTBAARHEID

- Erfdienstbaarheid van uitweg - Ingesloten erf

Artikel 682, § 1, van het Burgerlijk Wetboek houdt, bij de omschrijving van de insluiting van het erf, rekening met het normale gebruik dat van het perceel, naar de bestemming ervan, wordt gemaakt, met inbegrip van elk economisch rendement dat door de bestemming van dat erf mogelijk wordt gemaakt; het vereist niet dat de eigenaar die een gebouw op zijn erf wil plaatsen, het voornemen moet hebben dat gebouw er zelf op te trekken (1). (1) Cass. 11 december 2014, AR C.13.0365.F, AC 2014, nr. 779, met concl. van eerste advocaat-generaal Leclercq in Pas. 2014, nr. 779.

- Art. 682, § 1 Burgerlijk Wetboek

8 september 2016

C.2015.0221.F

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

- Verplichte weigeringsgrond voor overlevering - Gevaar voor afbreuk aan de fundamentele rechten - Bestaan van ernstige redenen - Beoordeling

In het kader van artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, beoordeelt de rechter in feite het bestaan van ernstige redenen om te vrezen dat er afbreuk zou worden gedaan aan de fundamentele rechten, terwijl het Hof nagaat of hij uit zijn vaststellingen zijn beslissing naar recht heeft kunnen afleiden (1). (1) Het arrest verwijst op p.3 bij vergissing naar art. 5, 4° Wet Europees Aanhoudingsbevel i.p.v. naar art. 4, 5° van deze wet.

- Art. 4, 5° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

6 juli 2016

P.2016.0739.F

AC nr. ...

- Facultatieve weigeringsgrond voor overlevering - Vervolging in België wegens hetzelfde feit - Beoordeling door de gerechtelijke overheid

De tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel kan worden geweigerd wanneer de persoon op wie het betrekking heeft in België wordt vervolgd wegens hetzelfde feit als dat waaraan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag ligt; aangezien het om een facultatieve weigeringsgrond gaat, beoordeelt de gerechtelijke overheid op discretionaire wijze of de strafvordering, gelet op de omstandigheden, in België moet worden voortgezet.

- Art. 6, 1° Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

6 juli 2016

P.2016.0739.F

AC nr. ...

- Verzoek tot toekenning van de terugkeergarantie - Onderzoeksgerecht - Weigeringsbeslissing - Motivering

Het voordeel van de terugkeer naar het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat, die bij wijze van mogelijkheid is bepaald, wordt aan de feitelijke beoordeling van het onderzoeksgerecht overgelaten, onverminderd de verplichting de conclusie te beantwoorden waarin het bestaan wordt aangevoerd van voorwaarden die de toepassing van de terugkeergarantie rechtvaardigen; het arrest dat ter afwijzing van het verzoek tot toekenning van de terugkeergarantie, dat gegrond is op de aanvoering van een wettig belang bij de tenuitvoerlegging van de straf op het grondgebied van de Staat waar de betrokkene zijn verblijfplaats heeft, enkel verwijst naar de eventuele beslissing van de uitvaardigende Staat, antwoordt niet op het verzoek tot toekenning van de terugkeergarantie.

- Art. 8 Wet 19 dec. 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

6 juli 2016

P.2016.0739.F

AC nr. ...

EUROPESE UNIE

ALLERLEI

Allerlei - Douane en accijnzen - Gemeenschappelijk douanetarief - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarieftype - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 - Artikel 3, b Bijlage I - Tarief-en statistieknomenclatuur - Hof van Justitie - Uitlegging

Uit het arrest C-499/14 van 10 maart 2016 van het Hof van Justitie blijkt dat de Regel 3, b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur die is opgenomen in bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, in de versie van verordening (EG) nr. 1214/2007 van de Commissie van 20 september 2007, aldus moet worden uitgelegd dat goederen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, die in afzonderlijke verpakkingen ter inkleding worden aangeboden en pas daarna samen worden verpakt, niettemin kunnen worden aangemerkt als “goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein” in de zin van deze regel, en bijgevolg onder een en dezelfde tariefpost kunnen vallen, wanneer -rekening houdend met andere objectieve factoren- vaststaat dat deze goederen bij elkaar horen en bestemd zijn om in de kleinhandel als één geheel te worden verkocht; volgens het Hof van Justitie staat het aan de nationale rechter om dit na te gaan (1) (2) (3). (1) HvJ C-499/14, VAD bvba en Johannes van Aert t./ België, www.curia.eu. (2) Cass. 4 november 2014, AR P.13.1652.N, AC 2014, nr. 660 met concl. van plv. advocaat-generaal. DE SWAEF. (3) In casu hadden de “in het hoofdgeding aan de orde zijnde goederen” betrekking op dvd-spelers, tuners en displaycombinaties, enerzijds, en afzonderlijk verpakte luidsprekers, anderzijds.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

PREJUDICIELE GESCHILLEN

Prejudiciële geschillen - Douane en accijnzen - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarieffcode - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie

Wanneer de vraag rijst of goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein die in afzonderlijke verpakkingen bij de douane worden aangeboden omdat dit gerechtvaardigd is, maar waarvan duidelijk is dat ze bij elkaar horen en ze bestemd zijn om in de kleinhandel als een geheel te worden aangeboden, te beschouwen zijn als goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein als bedoeld door de regel 3 b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, ook als die goederen na de aangifte en met het oog op aanbieding in de kleinhandel gezamenlijk worden verpakt en de uitlegging van de regel 3 b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, waarvoor het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is, noodzakelijk is voor de te wijzen beslissing, is er grond om overeenkomstig artikel 267.3 VWEU aan het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

Prejudiciële geschillen - Douane en accijnzen - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarieffcode - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

GRONDWET

GRONDWET 1994 (ART. 1 TOT 99)***Art. 10 - Huwelijk - Weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken - Voorgescreven voorwaarden voor het aangaan van het huwelijk - Tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap***

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- Artt. 146bis, en 167, eerste lid Burgerlijk Wetboek
- Art. 22 Grondwet 1994
- Artt. 8.1 en 10 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

8 september 2016

C.2015.0385.F

AC nr. ...

Art. 10 - Artikel 11 - Gelijke behandeling - Vergelijkbare situaties - Werkloosheid - Recht op uitkering - Werklozen - Werklozen van wie het recht herzien is door een beslissing van de RVA - Werklozen van wie de uitbetalingsinstelling het onverschuldigd betaalde wil terugvorderen wegens verwerping van de uitgaven - Verschillende categorieën

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2012.0028.F

AC nr. ...

Art. 10 - Artikel 11 - Gelijke behandeling - Vergelijkbare situaties - Werkloosheid - Recht op uitkering - Werklozen - Werklozen van wie het recht herzien is door een beslissing van de RVA - Werklozen van wie de uitbetalingsinstelling het onverschuldigd betaalde wil terugvorderen wegens verwerping van de uitgaven - Verschillende categorieën

Aangezien enkel de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, die de werkloosheidsuitkeringen verschuldigd is, met uitsluiting van de uitbetalingsinstelling beslist over het recht op zijn uitkeringen, verschilt de situatie van de werkloze jegens wie de directeur van het werkloosheidsbureau een beslissing herziert wegens een door het bureau begane juridische of materiële fout waardoor uitkeringen onterecht werden toegekend, van die van een werkloze aan wie, wegens een controle van de uitgaven van zijn uitbetalingsinstelling, door die laatste een maatregel van terugvordering van de hun onterecht betaalde uitkeringen opgelegd wordt; de situatie van laatstgenoemde werkloze is evenmin vergelijkbaar met die van een sociaal verzekerde jegens wie de instelling voor sociale zekerheid, die de sociale uitkeringen verschuldigd is, een beslissing herziert wegens een juridische of materiële fout waardoor die sociale prestaties hem onterecht werden toegekend (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 166, tweede lid en 167, § 2 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering
- Artt. 10, 11 en 159 Grondwet 1994

6 juni 2016

S.2012.0028.F

AC nr. ...

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE)

GRONDWET 1994 (ART. 100 TOT EINDE) - Art. 159 - Vreemdelingenwet - Uitvoeringsbesluit - Vreemdeling - Staatloze - Onwettigheid - Niet van toepassing - Artikel 159 Grondwet

De niet-toepassing van een koninklijk besluit krachtens artikel 159 Grondwet heeft alleen tot gevolg dat het voor de betrokkenen rechten noch verplichtingen oplevert; de niet-toepassing van artikel 98, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen krachtens artikel 159 Grondwet, wegens een vermeende strijdigheid met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, heeft niet tot gevolg dat een staatloze onder de in artikel 10, § 1, Vreemdelingenwet bedoelde vreemdelingen valt die van rechtswege zijn toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, noch dat hij gelijkgesteld wordt met een in artikel 49, § 1, bedoelde erkende vluchteling, en heeft aldus niet tot gevolg dat de staatloze van rechtswege tot het grondgebied wordt toegelaten en de door artikel 9, eerste lid, Vreemdelingenwet vereiste machtiging niet behoeft om langer dan drie maanden in het Rijk te mogen verblijven (1). (1) Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0181.F, AC 2011, nr. 388.

27 juni 2016

S.2015.0014.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP**STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)*****Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Artikel 211bis, Sv. - Strafverzwaring - Begrip - Toepassing***

Er is slechts strafverzwaring in de zin van artikel 211bis Wetboek van Strafvordering indien het gerecht in hoger beroep de werkelijk uitgesproken straf verzwart in vergelijking met de door de eerste rechter uitgesproken straf; er is geen strafverzwaring indien het gerecht in hoger beroep oordeelt dat bij niet-overschrijding van de redelijke termijn een zwaardere straf zou moeten worden opgelegd dan de door de eerste rechter uitgesproken straf, maar dat ter remediëring van de vastgestelde overschrijding van de redelijke termijn een lagere of gelijke straf wordt opgelegd in vergelijking met de door eerste rechter opgelegde straf.

20 september 2016

P.2015.1133.N

AC nr. ...

HOOFDELIJKHEID***- Strafzaken - Douane en accijnzen - Hoofdelijke veroordeling tot een geldboete - Wettigheid***

De bepalingen in het douane- en accijnsrecht die de rechter opdragen aan de veroordeelde een hoofdelijke geldboete op te leggen miskennen het algemeen rechtsbeginsel van het persoonlijke karakter van de straf, zoals afgeleid uit artikel 39 Strafwetboek (1). (1) GwH 7 november 2013, nr. 148/2013, BS 13 maart 2014; Cass. 22 april 2014, AR P.13.1670.N, AC 2014, nr. 291.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

HUWELIJK***- Weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken - Voorgescreven voorwaarden voor het aangaan van het huwelijk - Tot stand brengen van een***

duurzame levensgemeenschap

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- Artt. 146bis, en 167, eerste lid Burgerlijk Wetboek
- Art. 22 Grondwet 1994
- Artt. 8.1 en 10 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

8 september 2016

C.2015.0385.F

AC nr. ...

INTEREST**MORATOIRE INTERESTEN*****Moratoire interest - Sociale zekerheid - Werknemers - Niet geregistreeerde aannemer - Inhouding - Storting - Geen storting - RSZ - Bijslag - Aard***

De bijslag bedoeld in artikel 30bis, § 5, RSZ-wet is geen sanctie, maar strekt met het oog op het algemeen belang tot de vergoeding van de schade aan de financiering van het stelsel van de sociale zekerheid waarvan de omvang op forfaitaire wijze wordt begroot; deze bijslag doet een vordering tot betaling van een geldsom ontstaan in de zin van artikel 1153 Burgerlijk Wetboek zodat bij vertraging in de uitvoering moratoire interest verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 19 november 2007, AR S.06.0075.F, AC 2007, nr. 565.

27 juni 2016

S.2014.0007.N

AC nr. ...

MAATSCHAPPELIJK WELZIJN (OPENBARE CENTRA VOOR)***- Staatlozen - Maatschappelijke dienstverlening - Vreemdeling - Illegaal verblijf***

Uit artikel 57, § 2, 1°, OCMW-wet volgt dat vreemdelingen in beginsel slechts recht hebben op de gewone maatschappelijke dienstverlening op voorwaarde dat zij gemachtigd zijn in het Rijk te verblijven; die regel geldt voor alle vreemdelingen en niet alleen voor staatlozen.

27 juni 2016

S.2015.0014.N

AC nr. ...

MACHTEN**RECHTERLIJKE MACHT*****Rechterlijke macht - Werkloosheid - Recht op uitkering - Uitsluiting - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter - Omvang***

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2016.0003.F

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep dat strekt tot de nietigverklaring van een beslissing om het personeelslid van rechtswege ter beschikking te stellen wegens ziekte en de beslissing tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken en de toelating tot het doen gelden van pensioenrechten bestaat in de nietigverklaring van een handeling die de administratieve toestand van de verweerder wijzigt en die zijn herstel in de vorige stand beoogt; de verweerder zou dat doel niet kunnen bereiken door zich tot de rechtbanken van de rechterlijke orde te wenden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Werkloosheid - Recht op uitkering - Uitsluiting - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter - Omvang

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een betwisting over het recht op uitkeringen gedurende het tijdvak van de uitsluiting; om uitspraak te doen over die betwisting, moet de arbeidsrechtbank, waaronder deze krachtens artikel 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek ressorteert, met naleving van het recht van verdediging en zonder wijziging van het voorwerp van de vordering, de passende rechtsregels toepassen op de feiten die regelmatig aan haar beoordeling zijn voorgelegd; zij mag het recht op uitkeringen enkel toekennen met naleving van de wettelijke en verordenende bepalingen inzake werkloosheid (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 580, 2° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 56, 60 en 61 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

6 juni 2016

S.2016.0003.F

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Arbeidsovereenkomst - Einde - Ontslag om dringende reden - Wettelijk begrip - Beoordeling - Criterium - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2015.0067.F

AC nr. ...

Rechterlijke macht - Arbeidsovereenkomst - Einde - Ontslag om dringende reden - Wettelijk begrip - Beoordeling - Criterium - Bevoegdheid van de rechter

Mits de rechter het wettelijk begrip 'dringende reden' niet miskent, beoordeelt hij op onaantastbare wijze de ernst van de fout en de weerslag ervan op het mogelijk verderzetten van de contractuele betrekkingen; als hij de criteria die de wet aan dat begrip toekent niet wijzigt, mag hij rekening houden met alle elementen die zijn beoordeling kunnen staven; het arrest dat de beoordeling van het mogelijk verderzetten van de contractuele betrekkingen, niettegenstaande de door de werknemer begane zware fout, die het wettelijk criterium vormt voor het begrip 'dringende reden', koppelt aan het criterium van de wanverhouding tussen die fout en het verliezen van zijn werk, dat geen betrekking heeft op het begrip 'dringende reden', schendt artikel 35, tweede lid, van de wet van 3 juli 1978 (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 35, eerste en tweede lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

6 juni 2016

S.2015.0067.F

AC nr. ...

UITVOERENDE MACHT

Uitvoerende macht - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep dat strekt tot de nietigverklaring van een beslissing om het personeelslid van rechtswege ter beschikking te stellen wegens ziekte en de beslissing tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken en de toelating tot het doen gelden van pensioenrechten bestaat in de nietigverklaring van een handeling die de administratieve toestand van de verweerder wijzigt en die zijn herstel in de vorige stand beoogt; de verweerder zou dat doel niet kunnen bereiken door zich tot de rechtbanken van de rechterlijke orde te wenden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

Uitvoerende macht - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

MILIEURECHT

- Afvalstoffen - Waals Gewest - Houder - Verplichting - Onwetendheid van het bestaan van afvalstoffen

Het feit dat de houder van afvalstoffen niet op de hoogte is van het bestaan ervan, ontslaat hem niet van de verplichting om het beheer ervan te verzekeren of te doen verzekeren, bij voorkeur door middel van nuttige toepassing, zo niet door middel van verwijdering.

- Artt. 2, 20° en 21°, en 7, §§ 1, 2 en 3 Decr. Waalse Gewestraad 27 juni 1996 betreffende de afvalstoffen

8 september 2016

C.2014.0183.F

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Recht van verdediging - Beklaagde - Mogelijkheid om effectief te participeren aan het proces - Beoordeling door de rechter - Criteria

De rechter beoordeelt onaantastbaar of een beklagde fysiek of psychisch al dan niet in staat is om de tegen hem ingestelde strafvordering bij te wonen, die te kunnen volgen en eraan deel te nemen; hij kan bij die beoordeling rekening houden met alle gegevens van het strafdossier, de stukken die hem door de partijen worden bezorgd, zoals medische verslagen of bevindingen van psychiaters en psychologen, alsook met het gegeven dat de verzoekende beklagde niet op de rechtszitting aanwezig is om zijn verzoek toe te lichten zonder dat hij verplicht is om in elk geval tegen een niet-verschijnende beklagde die voorhoudt dat hij niet in staat is om het tegen hem gevoerde strafproces te volgen, een bevel tot medebrenging uit te vaardigen of een deskundigenonderzoek te bevelen of de eigen deskundige van de beklagde te horen.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

ONDERWIJS

- Franse Gemeenschap - Besluit tot terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Besluit tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Uitoefening van een gebonden bevoegdheid - Gevolg daarvan op het voorwerp van het beroep

De omstandigheid dat de vervulling van de voorwaarden bedoeld in artikel 13 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 juli 2000 houdende de regeling inzake verlof en disponibiliteit wegens ziekte of invaliditeit van sommige personeelsleden uit het onderwijs de terbeschikkingstelling van het personeelslid van rechtswege tot gevolg heeft zonder dat de administratieve overheid dienaangaande over enige beoordelingsbevoegdheid beschikt, sluit de bevoegdheid van de Raad van State niet uit, aangezien met de aldus aan de administratieve overheid opgelegde verplichting geen subjectief recht van dat personeelslid overeenstemt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Franse Gemeenschap - Besluit tot terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Besluit tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Franse Gemeenschap - Besluit tot terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Besluit tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Uitoefening van een gebonden bevoegdheid - Gevolg daarvan op het voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Franse Gemeenschap - Besluit tot terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Besluit tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep dat strekt tot de nietigverklaring van een beslissing om het personeelslid van rechtswege ter beschikking te stellen wegens ziekte en de beslissing tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken en de toelating tot het doen gelden van pensioenrechten bestaat in de nietigverklaring van een handeling die de administratieve toestand van de verweerder wijzigt en die zijn herstel in de vorige stand beoogt; de verweerder zou dat doel niet kunnen bereiken door zich tot de rechtbanken van de rechterlijke orde te wenden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, na aanneming van de verzachtende omstandigheden, de verwijzing beveelt van de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, beslecht geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van het tweede lid van dat artikel en houdt geen verband met de andere in dat artikel bepaalde gevallen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2016, nr.

.....

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

Gerechtigd onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Het arrest waarbij de kamer van inbeschuldigingstelling, na aanneming van de verzachtende omstandigheden, de verwijzing beveelt van de inverdenkinggestelde naar de correctionele rechtbank, is geen eindbeslissing in de zin van artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, beslecht geen geschil inzake bevoegdheid in de zin van het tweede lid van dat artikel en houdt geen verband met de andere in dat artikel bepaalde gevallen (1). (1) Zie concl. O.M. in Pas. 2016, nr.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

- Regeling van de rechtspleging - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Arrest van verwijzing naar de correctionele rechtbank - Onmiddellijk cassatieberoep - Ontvankelijkheid

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0562.F

AC nr. ...

PENSIOEN

ALGEMEEN

Algemeen - Voorlopige beslissing van de rijksdienst voor pensioenen - Rechtzetting - Nieuwe beslissing - Begrip - Handvest van de sociaal verzekerde

Als uit de vaststellingen van het bestreden arrest blijkt dat noch de eerste, en derhalve noch de tweede betwiste administratieve beslissing van de Rijksdienst voor pensioenen een juridische of materiële vergissing rechtzet van de beslissing die de Rijksdienst voorlopig genomen had in afwachting van inlichtingen die het nemen van een eindbeslissing mogelijk maken, vormt die, bijgevolg, geen nieuwe beslissing in de zin van artikel 17 van de wet van 11 april 1995 (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 17 Wet 11 april 1995 tot invoering van het "handvest" van de sociaal verzekerde

6 juni 2016

S.2015.0128.F

AC nr. ...

Algemeen - Voorlopige beslissing van de rijksdienst voor pensioenen - Rechtzetting - Nieuwe beslissing - Begrip - Handvest van de sociaal verzekerde

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2015.0128.F

AC nr. ...

PREJUDICIEEL GESCHIL

- Douane en accijnzen - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarijfcodes - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie

Conclusie van plaatsvervangend advocaat-generaal De Swaef.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

- Douane en accijnzen - Aangifte tot het in het vrije verkeer brengen of in verbruik stellen in het douanegebied van de Gemeenschap - Aanbrengen onder een verkeerde benaming en verkeerde goederentarijfcodes - Goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein - Aanbieding bij de douane in afzonderlijke verpakkingen - Prejudiciële vraagstelling aan het Hof van Justitie

Wanneer de vraag rijst of goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein die in afzonderlijke verpakkingen bij de douane worden aangeboden omdat dit gerechtvaardigd is, maar waarvan duidelijk is dat ze bij elkaar horen en ze bestemd zijn om in de kleinhandel als een geheel te worden aangeboden, te beschouwen zijn als goederen in stellen of assortimenten opgemaakt voor de verkoop in het klein als bedoeld door de regel 3 b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, ook als die goederen na de aangifte en met het oog op aanbieding in de kleinhandel gezamenlijk worden verpakt en de uitlegging van de regel 3 b) van de algemene regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, waarvoor het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is, noodzakelijk is voor de te wijzen beslissing, is er grond om overeenkomstig artikel 267.3 VWEU aan het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag te stellen (1). (1) Zie concl. OM.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

RAAD VAN STATE

- Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Voorwerp van het beroep

Het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep dat strekt tot de nietigverklaring van een beslissing om het personeelslid van rechtswege ter beschikking te stellen wegens ziekte en de beslissing tot eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken en de toelating tot het doen gelden van pensioenrechten bestaat in de nietigverklaring van een handeling die de administratieve toestand van de verweerder wijzigt en die zijn herstel in de vorige stand beoogt; de verweerder zou dat doel niet kunnen bereiken door zich tot de rechtbanken van de rechterlijke orde te wenden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Handeling van een administratieve overheid - Criterium

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Uitoefening van een gebonden bevoegdheid - Gevolg daarvan op het voorwerp van het beroep

Conclusie van advocaat-generaal Werquin.

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Besluit van de regering van de Franse Gemeenschap - Terbeschikkingstelling van rechtswege wegens ziekte met wachtgeld - Eervol ontslag uit het ambt van leerkracht bijzondere vakken - Toelating tot het doen gelden van pensioenrechten - Beroep tot nietigverklaring - Uitoefening van een gebonden bevoegdheid - Gevolg daarvan op het voorwerp van het beroep

De omstandigheid dat de vervulling van de voorwaarden bedoeld in artikel 13 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 5 juli 2000 houdende de regeling inzake verlof en disponibiliteit wegens ziekte of invaliditeit van sommige personeelsleden uit het onderwijs de terbeschikkingstelling van het personeelslid van rechtswege tot gevolg heeft zonder dat de administratieve overheid dienaangaande over enige beoordelingsbevoegdheid beschikt, sluit de bevoegdheid van de Raad van State niet uit, aangezien met de aldus aan de administratieve overheid opgelegde verplichting geen subjectief recht van dat personeelslid overeenstemt (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

- Afdeling bestuursrechtspraak - Bevoegdheid - Beroep tot nietigverklaring - Handeling van een administratieve overheid - Criterium

De bevoegdheid van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die bij wijze van arresten uitspraak doet over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden wordt bepaald door het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van het beroep tot nietigverklaring (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr. ...

- Art. 14, § 1 Wetten op de Raad van State, gecoördineerd bij KB van 12 januari 1973

8 september 2016

C.2011.0455.F

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Tegenwoordigheid van de beklagde bij het proces

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en uit het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces (1) en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen, al dan niet met bijstand van een raadsman, dan wel zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman; de beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen (2), als hij dat wenst en hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal. (1) EHRM 12 februari 1985, Colozza t. Italië, ro 27; EHRM 25 november 1997, Zana t. Turkije, ro 68; EHRM 20 oktober 2005, Romanov t. Rusland, ro 107; EHRM 5 oktober 2006, Marcello Viola t. Italië, ro 53; P. LEMMENS, Het strafproces en het Europees Verdrag over de rechten van de mens in Strafrecht voor rechtspractici, Leuven, Acco, 1985, 187-188, nr. 24 (2) EHRM 23 februari 1994, Stanford t. Verenigd Koninkrijk, ro 26; EHRM 15 juni 2004, S.C. t. Verenigd Koninkrijk, ro 28; EHRM 16 december 1999, T. t. Verenigd Koninkrijk, ro 83.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

Strafzaken - Recht van verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich bijgevolg niet beroepen op de miskenning van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskenning ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 november 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283; Cass. 6 november 2012, AR P.12.0846.N, AC 2012, nr. 597; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. 210; Cass. 1 april 2014, AR P.12.1334.N, AC 2014, nr. 252.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Uitsluiting - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter - Omvang

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een betwisting over het recht op uitkeringen gedurende het tijdvak van de uitsluiting; om uitspraak te doen over die betwisting, moet de arbeidsrechtbank, waaronder deze krachtens artikel 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek ressorteert, met naleving van het recht van verdediging en zonder wijziging van het voorwerp van de vordering, de passende rechtsregels toepassen op de feiten die regelmatig aan haar beoordeling zijn voorgelegd; zij mag het recht op uitkeringen enkel toekennen met naleving van de wettelijke en verordenende bepalingen inzake werkloosheid (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 580, 2° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 56, 60 en 61 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

6 juni 2016

S.2016.0003.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Arbeidsovereenkomst - Einde - Ontslag om dringende reden - Wettelijk begrip - Beoordeling - Criterium - Bevoegdheid van de rechter

Mits de rechter het wettelijk begrip 'dringende reden' niet miskent, beoordeelt hij op onaantastbare wijze de ernst van de fout en de weerslag ervan op het mogelijk verderzetten van de contractuele betrekkingen; als hij de criteria die de wet aan dat begrip toekent niet wijzigt, mag hij rekening houden met alle elementen die zijn beoordeling kunnen staven; het arrest dat de beoordeling van het mogelijk verderzetten van de contractuele betrekkingen, niettegenstaande de door de werknemer begane zware fout, die het wettelijk criterium vormt voor het begrip 'dringende reden', koppelt aan het criterium van de wanverhouding tussen die fout en het verliezen van zijn werk, dat geen betrekking heeft op het begrip 'dringende reden', schendt artikel 35, tweede lid, van de wet van 3 juli 1978 (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 35, eerste en tweede lid Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

6 juni 2016

S.2015.0067.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Arbeidsovereenkomst - Einde - Ontslag om dringende reden - Wettelijk begrip - Beoordeling - Criterium - Bevoegdheid van de rechter

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2015.0067.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Sociale zaken (bijzondere regels) - Werkloosheid - Recht op uitkering - Uitsluiting - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter - Omvang

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2016.0003.F

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Tegenwoordigheid van de beklaagde bij het proces

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en uit het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces (1) en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen, al dan niet met bijstand van een raadsman, dan wel zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman; de beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen (2), als hij dat wenst en hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal. (1) EHRM 12 februari 1985, Colozza t. Italië, ro 27; EHRM 25 november 1997, Zana t. Turkije, ro 68; EHRM 20 oktober 2005, Romanov t. Rusland, ro 107; EHRM 5 oktober 2006, Marcello Viola t. Italië, ro 53; P. LEMMENS, Het strafproces en het Europees Verdrag over de rechten van de mens in Strafrecht voor rechtspractici, Leuven, Acco, 1985, 187-188, nr. 24 (2) EHRM 23 februari 1994, Stanford t. Verenigd Koninkrijk, ro 26; EHRM 15 juni 2004, S.C. t. Verenigd Koninkrijk, ro 28; EHRM 16 december 1999, T. t. Verenigd Koninkrijk, ro 83.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Daadwerkelijke en meetbare vermindering van de straf - Toepassing

Indien de redelijke termijn voor de berechting is overschreden, moet de rechter in de regel een straf uitspreken die daadwerkelijk en op een meetbare wijze verminderd is ten opzichte van de straf die hij had kunnen opleggen indien de redelijke termijn niet overschreden was; wanneer de wet voor het bewezen verklaarde feit, een gevangenisstraf, een geldboete en de verbeurdverklaring van wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen oplegt en de rechter wegens de overschrijding van de redelijke termijn een straf uitspreekt die lager is dan deze die hij zonder die overschrijding zou hebben uitgesproken, kan hij ofwel de gevangenisstraf, ofwel de geldboete, ofwel de verbeurdverklaring, of twee daarvan of alle drie verminderen; hij is in dit geval evenwel niet verplicht zowel de gevangenisstraf en de geldboete als de verbeurdverklaring te verminderen (1). (1) Cass. 17 oktober 2001, AR P.01.0807.F, AC 2001, nr. 550; Cass. 4 oktober 2005, AR P.05.0675.N, AC 2005, nr. 477.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Tegenwoordigheid van de beklaagde bij het proces

Uit de artikelen 6.1 en 6.3.c EVRM en uit het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een eerlijk proces volgt dat een beklaagde het recht heeft om tegenwoordig te zijn bij het tegen hem gevoerde strafproces (1) en te beslissen of hij zichzelf zal verdedigen, al dan niet met bijstand van een raadsman, dan wel zich te laten vertegenwoordigen door een raadsman; de beklaagde moet zijn strafproces daadwerkelijk kunnen volgen en eraan deelnemen (2), als hij dat wenst en hij moet overleg kunnen plegen met zijn raadsman, hem instructies kunnen geven, verklaringen afleggen en tegenspraak kunnen voeren over het bewijsmateriaal. (1) EHRM 12 februari 1985, Colozza t. Italië, ro 27; EHRM 25 november 1997, Zana t. Turkije, ro 68; EHRM 20 oktober 2005, Romanov t. Rusland, ro 107; EHRM 5 oktober 2006, Marcello Viola t. Italië, ro 53; P. LEMMENS, Het strafproces en het Europees Verdrag over de rechten van de mens in Strafrecht voor rechtspractici, Leuven, Acco, 1985, 187-188, nr. 24 (2) EHRM 23 februari 1994, Stanford t. Verenigd Koninkrijk, ro 26; EHRM 15 juni 2004, S.C. t. Verenigd Koninkrijk, ro 28; EHRM 16 december 1999, T. t. Verenigd Koninkrijk, ro 83.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.c - Recht van verdediging - Beklaagde - Mogelijkheid om effectief te participeren aan het proces - Beoordeling door de rechter - Aard - Criteria

De rechter beoordeelt onaantastbaar of een beklaagde fysiek of psychisch al dan niet in staat is om de tegen hem ingestelde strafvordering bij te wonen, die te kunnen volgen en eraan deel te nemen; hij kan bij die beoordeling rekening houden met alle gegevens van het strafdossier, de stukken die hem door de partijen worden bezorgd, zoals medische verslagen of bevindingen van psychiaters en psychologen, alsook met het gegeven dat de verzoekende beklaagde niet op de rechtszitting aanwezig is om zijn verzoek toe te lichten zonder dat hij verplicht is om in elk geval tegen een niet-verschijnende beklaagde die voorhoudt dat hij niet in staat is om het tegen hem gevoerde strafproces te volgen, een bevel tot medebrenging uit te vaardigen of een deskundigenonderzoek te bevelen of de eigen deskundige van de beklaagde te horen.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoek binnen een redelijke termijn - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Strafvermindering

Wanneer de vonnisrechter voor de overschrijding van de redelijke termijn een lagere straf oplegt, moet die vermindering reëel en meetbaar zijn; die vaststelling belet niet dat de aldus uitgesproken gevangenisstraf ruim boven het wettelijk minimum blijft.

- Art. 21ter Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 10 - Huwelijk - Weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken - Voorgescreven voorwaarden voor het aangaan van het huwelijk - Tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- Artt. 146bis, en 167, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 22 Grondwet 1994

- Artt. 8.1 en 10 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

8 september 2016

C.2015.0385.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Recht van de verdediging - Recht op bijstand van een advocaat - Zwijgrecht - Cautieplicht - Draagwijdte - Beklaagde die belastende verklaringen aflegt over een derde - Toepasselijkheid - Uitzondering

Een persoon kan zich slechts beroepen op het recht op bijstand van een advocaat, wanneer hij verhoord wordt over misdrijven die hem ten laste kunnen worden gelegd; daaruit volgt dat dit recht op bijstand, net als de cautieplicht, het zwijgrecht en de regel dat niemand verplicht kan worden zichzelf te beschuldigen, waarmee het recht op bijstand verbonden is, enkel geldt in personam; een verdachte kan zich bijgevolg niet beroepen op de miskennis van die rechten betreffende de belastende verklaringen, afgelegd lastens hem door een persoon die voor hem slechts een getuige is, tenzij deze persoon bij zijn verhoor van diezelfde rechten diende te genieten en op grond van de miskennis ervan de afgelegde belastende verklaringen intrekt (1). (1) Cass. 29 november 2011, AR P.11.0113.N, AC 2011, nr. 651 met concl. van advocaat-generaal DUINSLAEGER; Cass. 8 mei 2012, AR P.11.2150.N, AC 2012, nr. 283; Cass. 6 november 2012, AR P.12.0846.N, AC 2012, nr. 597; Cass. 26 maart 2013, AR P.12.0145.N, AC 2013, nr. 210; Cass. 1 april 2014, AR P.12.1334.N, AC 2014, nr. 252.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 8 - Artikel 8.1 - Huwelijk - Weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken - Voorgescreven voorwaarden voor het aangaan van het huwelijk - Tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap

Noch uit de artikelen 22 van de Grondwet en 8.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, die de eerbiediging van het privé- en gezinsleven waarborgen, noch uit artikel 10 van voornoemd verdrag, dat het recht om te huwen waarborgt, volgt dat de toepassing van artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zou worden geweerd of dat de beoordeling die voor de toepassing van dat artikel vereist is, zou worden gewijzigd wanneer uit het geheel van de omstandigheden waarop volgens voornoemd artikel acht moet worden geslagen, blijkt dat de huwelijkskandidaten daadwerkelijk hebben samengewoond en een kind hebben gekregen.

- Artt. 146bis, en 167, eerste lid Burgerlijk Wetboek

- Art. 22 Grondwet 1994

- Artt. 8.1 en 10 Verdrag van 4 nov. 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

8 september 2016

C.2015.0385.F

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Recht op een eerlijk proces - Beklaagde - Mogelijkheid om effectief te participeren aan het proces - Beoordeling door de rechter - Aard - Criteria

De rechter beoordeelt onaantastbaar of een beklagde fysiek of psychisch al dan niet in staat is om de tegen hem ingestelde strafvordering bij te wonen, die te kunnen volgen en eraan deel te nemen; hij kan bij die beoordeling rekening houden met alle gegevens van het strafdossier, de stukken die hem door de partijen worden bezorgd, zoals medische verslagen of bevindingen van psychiaters en psychologen, alsook met het gegeven dat de verzoekende beklagde niet op de rechtszitting aanwezig is om zijn verzoek toe te lichten zonder dat hij verplicht is om in elk geval tegen een niet-verschijnende beklagde die voorhoudt dat hij niet in staat is om het tegen hem gevoerde strafproces te volgen, een bevel tot medebrenging uit te vaardigen of een deskundigenonderzoek te bevelen of de eigen deskundige van de beklagde te horen.

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

SOCIALE ZEKERHEID

WERKNEMERS

Werknemers - Niet geregistreerde aannemer - Inhouding - Storting - Geen storting - RSZ - Bijslag - Aard

De bijslag bedoeld in artikel 30bis, § 5, RSZ-wet is geen sanctie, maar strekt met het oog op het algemeen belang tot de vergoeding van de schade aan de financiering van het stelsel van de sociale zekerheid waarvan de omvang op forfaitaire wijze wordt begroot; deze bijslag doet een vordering tot betaling van een geldsom ontstaan in de zin van artikel 1153 Burgerlijk Wetboek zodat bij vertraging in de uitvoering moratoire interest verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 19 november 2007, AR S.06.0075.F, AC 2007, nr. 565.

27 juni 2016

S.2014.0007.N

AC nr. ...

STRAF

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Douane en accijnzen - Veroordeling tot een

geldboete - Hoofdelijkheid - Wettigheid

De bepalingen in het douane- en accijnsrecht die de rechter opdragen aan de veroordeelde een hoofdelijke geldboete op te leggen miskennen het algemeen rechtsbeginsel van het persoonlijke karakter van de straf, zoals afgeleid uit artikel 39 Strafwetboek (1). (1) GwH 7 november 2013, nr. 148/2013, BS 13 maart 2014; Cass. 22 april 2014, AR P.13.1670.N, AC 2014, nr. 291.

20 september 2016

P.2013.1652.N

AC nr. 660

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Algemeen - Redelijke termijn - Overschrijding - Sanctie - Strafvermindering

Wanneer de vonnisrechter voor de overschrijding van de redelijke termijn een lagere straf oplegt, moet die vermindering reëel en meetbaar zijn; die vaststelling belet niet dat de aldus uitgesproken gevangenisstraf ruim boven het wettelijk minimum blijft.

- Art. 21ter Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

ALLERLEI**Allerlei - Sociale zekerheid - Werknemers - Niet geregistreerde aannemer - Inhouding - Storting - Geen storting - RSZ - Bijslag - Aard**

De bijslag bedoeld in artikel 30bis, § 5, RSZ-wet is geen sanctie, maar strekt met het oog op het algemeen belang tot de vergoeding van de schade aan de financiering van het stelsel van de sociale zekerheid waarvan de omvang op forfaitaire wijze wordt begroot; deze bijslag doet een vordering tot betaling van een geldsom ontstaan in de zin van artikel 1153 Burgerlijk Wetboek zodat bij vertraging in de uitvoering moratoire interest verschuldigd is (1). (1) Zie Cass. 19 november 2007, AR S.06.0075.F, AC 2007, nr. 565.

27 juni 2016

S.2014.0007.N

AC nr. ...

SAMENLOOP**Samenloop - Eendaadse - Samenloop tussen een gecorrectionaliseerde misdaad en een wanbedrijf - Samenloop tussen gecorrectionaliseerde feiten van valsheid en gebruik van valse stukken en witwaspraktijken - Zwaarste straf - Bepaling**

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Samenloop tussen een gecorrectionaliseerde misdaad en wanbedrijven - Correctionalisering van de misdaad door aanneming van verzachtende omstandigheden - Gevolg voor de samen vervolgte wanbedrijven

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Samenloop tussen een gecorrectionaliseerde misdaad en een

wanbedrijf - Samenloop tussen gecorrectionaliseerde feiten van valsheid en gebruik van valse stukken en witwaspraktijken - Zwaarste straf - Bepaling

Aangezien zowel de gecorrectionaliseerde misdrijven van valsheid en gebruik van valse stukken als het misdrijf witwassen met een maximale straf van vijf jaar opsluiting worden bestraft, is het de maximale geldboete die, ongeacht of ze verplicht dan wel facultatief is, het zwaarst gestrafte misdrijf aanwijst; met toepassing van artikel 65 Strafwetboek is de zwaarste straf dus niet die welke op de valsheid en het gebruik van valse stukken is gesteld, wanneer die feiten werden gecorrectionaliseerd, maar de straf die in artikel 505 Strafwetboek is bepaald, waarbij de dader van het misdrijf witwassen een straf krijgt die kan oplopen tot vijf jaar gevangenisstraf en een geldboete van honderdduizend euro (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 65 Strafwetboek

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Samenloop - Eendaadse - Samenloop tussen een gecorrectionaliseerde misdaad en wanbedrijven - Correctionalisering van de misdaad door aanneming van verzachtende omstandigheden - Gevolg voor de samen vervolgte wanbedrijven

De aanneming van verzachtende omstandigheden waardoor een inverdenkinggestelde wegens aanvankelijk als misdaden omschreven feiten, bij de regeling van de rechtspleging naar de correctionele rechtbank kan worden verwezen, heeft geen gevolgen voor de hem samen ten laste gelegde wanbedrijven, aangezien die tot de algemene bevoegdheid van die rechtbank behoren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 2 Wet 4 okt. 1867 op de verzachtende omstandigheden

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

VERZACHTENDE OMSTANDIGHEDEN. VERSCHONINGSGRONDEN

Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Correctionalisering van een misdaad - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Gevolg voor de samen vervolgte wanbedrijven

De aanneming van verzachtende omstandigheden waardoor een inverdenkinggestelde wegens aanvankelijk als misdaden omschreven feiten, bij de regeling van de rechtspleging naar de correctionele rechtbank kan worden verwezen, heeft geen gevolgen voor de hem samen ten laste gelegde wanbedrijven, aangezien die tot de algemene bevoegdheid van die rechtbank behoren (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 2 Wet 4 okt. 1867 op de verzachtende omstandigheden

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Verzachtende omstandigheden, verschoningsgronden - Correctionalisering van een misdaad - Aanneming van verzachtende omstandigheden - Gevolg voor de samen vervolgte wanbedrijven

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

ZWAARSTE STRAF

Zwaarste straf - Eendaadse samenloop - Samenloop tussen een gecorrectionaliseerde misdaad en

een wanbedrijf - Samenloop tussen gecorrectionaliseerde feiten van valsheid en gebruik van valse stukken en witwaspraktijken - Bepaling van de zwaarste straf

Aangezien zowel de gecorrectionaliseerde misdrijven van valsheid en gebruik van valse stukken als het misdrijf witwassen met een maximale straf van vijf jaar opsluiting worden bestraft, is het de maximale geldboete die, ongeacht of ze verplicht dan wel facultatief is, het zwaarst gestrafte misdrijf aanwijst; met toepassing van artikel 65 Strafwetboek is de zwaarste straf dus niet die welke op de valsheid en het gebruik van valse stukken is gesteld, wanneer die feiten werden gecorrectionaliseerd, maar de straf die in artikel 505 Strafwetboek is bepaald, waarbij de dader van het misdrijf witwassen een straf krijgt die kan oplopen tot vijf jaar gevangenisstraf en een geldboete van honderdduizend euro (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2016, nr.

- Art. 65 Strafwetboek

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

Zwaarste straf - Eéndaadse samenloop - Samenloop tussen een gecorrectionaliseerde misdaad en een wanbedrijf - Samenloop tussen gecorrectionaliseerde feiten van valsheid en gebruik van valse stukken en witwaspraktijken - Bepaling van de zwaarste straf

Conclusie van advocaat-generaal Vandermeersch.

8 juni 2016

P.2016.0236.F

AC nr. ...

VERENIGING VAN MISDADIGERS

- Constitutieve bestanddelen

De rechter verantwoordt naar recht zijn beslissing om een beklaagde te veroordelen wegens deelname aan een vereniging met het oogmerk een aanslag te plegen op eigendommen, wanneer hij vaststelt dat de beklaagde zich bewust was van zijn deelneming aan een georganiseerde activiteit en door zijn daden aan de uitvoering ervan heeft bijgedragen (1). (1) Cass. 28 maart 2001, AR P.99.1759.F, AC 2001, nr. 173.

- Art. 322 Strafwetboek

20 september 2016

P.2016.0231.N

AC nr. ...

VERWIJZING VAN EEN RECHTBANK NAAR EEN ANDERE

STRAFZAKEN

Strafzaken - Vordering tot onttrekking - Gewettigde verdenking - Afwijzing - Nieuwe vordering - Ontvankelijkheid

Het arrest dat een vordering tot onttrekking van de zaak heeft afgewezen, sluit niet uit dat een nieuwe vordering wordt ingesteld wegens feiten die zich sedert de uitspraak van de beslissing hebben voorgedaan; als het Hof vaststelt dat de eiser geen enkel nieuw feit aanvoert dat zich sedert de uitspraak van het arrest van het Hof over de eerste vordering zou hebben voorgedaan en dat betrekking zou kunnen hebben op het rechtscollege in zijn geheel tegenover hetwelk de onttrekking wordt gevorderd, verklaart het Hof de nieuwe vordering kennelijk niet ontvankelijk.

- Artt. 542, tweede lid, en 545, eerste lid Wetboek van Strafvordering

6 juli 2016

P.2016.0755.F

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Vreemdelingenwet - Uitvoeringsbesluit - Vreemdeling - Staatloze - Onwettigheid - Niet van toepassing - Artikel 159 Grondwet

De niet-toepassing van een koninklijk besluit krachtens artikel 159 Grondwet heeft alleen tot gevolg dat het voor de betrokkenen rechten noch verplichtingen oplevert; de niet-toepassing van artikel 98, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen krachtens artikel 159 Grondwet, wegens een vermeende strijdigheid met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, heeft niet tot gevolg dat een staatloze onder de in artikel 10, § 1, Vreemdelingenwet bedoelde vreemdelingen valt die van rechtswege zijn toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, noch dat hij gelijkgesteld wordt met een in artikel 49, § 1, bedoelde erkende vluchteling, en heeft aldus niet tot gevolg dat de staatloze van rechtswege tot het grondgebied wordt toegelaten en de door artikel 9, eerste lid, Vreemdelingenwet vereiste machtiging niet behoeft om langer dan drie maanden in het Rijk te mogen verblijven (1). (1) Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0181.F, AC 2011, nr. 388.

27 juni 2016

S.2015.0014.N

AC nr. ...

- Vasthoudingsmaatregel - Wettelijke voorwaarden - Risico op onderduiken - Toetsing

Ofschoon het risico op onderduiken door objectieve en ernstige elementen moet worden verantwoord, beschikt de overheid toch over een ruime beoordelingsmarge om dit te beoordelen; uit het feit dat een illegale vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, heeft geweigerd gevolg te geven aan verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan hem kennis werd gegeven, kan worden afgeleid dat de betrokkene niet vrijwillig gevolg zal geven een nieuw dergelijk bevel en zal pogen onder te duiken om te vermijden dat hij wordt aangehouden met het oog op zijn repatriëring.

- Artt. 1, 11°, 7, derde lid, en 62 Wet van 15 dec. 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

6 juli 2016

P.2016.0717.F

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSREGLEMENT VAN 01-12-1975

Wegverkeersreglement van 1 december 1975 - Art. 2 - Art. 2.13 - Definitie van "bestuurder" - Toepassingsgebied

Uit de aanhef van artikel 2 Wegverkeersreglement blijkt dat de definitie van 'bestuurder' uit artikel 2.13 Wegverkeersreglement enkel van toepassing is op het Wegverkeersreglement zelf en geen toepassing vindt op de Wegverkeerswet; in dat geval dient het begrip bestuurder bij gebrek aan wettelijke definitie in de gewone zin van het woord te worden begrepen.

20 september 2016

P.2015.0409.N

AC nr. ...

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 34 - Artikel 34.2 - Bestuurder van een voertuig

De bestuurder in de zin van artikel 34.2, Wegverkeerswet, is niet enkel de persoon die enige handeling verricht om een zich voortbewegend voertuig de gewenste richting te doen volgen en daartoe het stuurwiel hanteert, maar ook al wie de controle of het meesterschap over dat motorrijtuig heeft door de leiding van de voortgang van het voertuig in handen te nemen of trachten te nemen en hierdoor een invloed uitoefent op het in beweging zijnde voertuig; uit deze bepaling volgt niet dat een bestuurder ook de rem- en versnellingspedalen en aldus de kracht van de motor moet beheersen.

20 september 2016

P.2015.0409.N

AC nr. ...

WERKLOOSHEID

ALGEMEEN

Algemeen - Recht op uitkering - Uitsluiting - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter - Omvang

Wanneer de directeur van het werkloosheidsbureau een werkloze uitsluit van het recht op uitkeringen en laatstgenoemde die beslissing betwist, ontstaat tussen de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de werkloze een betwisting over het recht op uitkeringen gedurende het tijdvak van de uitsluiting; om uitspraak te doen over die betwisting, moet de arbeidsrechtbank, waaronder deze krachtens artikel 580, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek ressorteert, met naleving van het recht van verdediging en zonder wijziging van het voorwerp van de vordering, de passende rechtsregels toepassen op de feiten die regelmatig aan haar beoordeling zijn voorgelegd; zij mag het recht op uitkeringen enkel toekennen met naleving van de wettelijke en verordenende bepalingen inzake werkloosheid (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 580, 2° Gerechtelijk Wetboek

- Artt. 56, 60 en 61 KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

6 juni 2016

S.2016.0003.F

AC nr. ...

Algemeen - Recht op uitkering - Uitsluiting - Betwisting - Arbeidsrechtbank - Bevoegdheid van de rechter - Omvang

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2016.0003.F

AC nr. ...

RECHT OP UITKERING

Recht op uitkering - Betaling - Uitbetalingsinstelling - Verwerping van de uitgaven door de RVA - Onverschuldigd betaalde - Terugvordering

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2012.0028.F

AC nr. ...

Recht op uitkering - Betaling - Uitbetalingsinstelling - Verwerping van de uitgaven door de RVA - Onverschuldigd betaalde - Terugvordering

Artikel 167, §2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 verbiedt de terugvordering van het onverschuldigd betaalde enkel wanneer het recht van de werknemer op werkloosheidsuitkeringen waarmee de verworpen of uitgeschakelde uitgave overeenstemt bestaat afgezien van de fout of nalatigheid van de uitbetalingsinstelling (1). (1) Zie concl. OM.

- Art. 167, § 2, tweede lid KB 25 nov. 1991 houdende de werkloosheidsreglementering

6 juni 2016

S.2012.0028.F

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

WETTIGHEID VAN BESLUITEN EN VERORDENINGEN

Wettigheid van besluiten en verordeningen - Vreemdelingenwet - Uitvoeringsbesluit - Vreemdeling - Staatloze - Onwettigheid - Niet van toepassing - Artikel 159 Grondwet

De niet-toepassing van een koninklijk besluit krachtens artikel 159 Grondwet heeft alleen tot gevolg dat het voor de betrokkenen rechten noch verplichtingen oplevert; de niet-toepassing van artikel 98, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen krachtens artikel 159 Grondwet, wegens een vermeende strijdigheid met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, heeft niet tot gevolg dat een staatloze onder de in artikel 10, § 1, Vreemdelingenwet bedoelde vreemdelingen valt die van rechtswege zijn toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, noch dat hij gelijkgesteld wordt met een in artikel 49, § 1, bedoelde erkende vluchteling, en heeft aldus niet tot gevolg dat de staatloze van rechtswege tot het grondgebied wordt toegelaten en de door artikel 9, eerste lid, Vreemdelingenwet vereiste machtiging niet behoeft om langer dan drie maanden in het Rijk te mogen verblijven (1). (1) Cass. 8 juni 2011, AR P.11.0181.F, AC 2011, nr. 388.

27 juni 2016

S.2015.0014.N

AC nr. ...

ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING

ALGEMEEN

Algemeen - Titularis - Kind ten laste - Voorwaarde - Samenwoning - Weerslag

Opdat een kind, bedoeld bij artikel 123, eerste lid, 3, a), van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, ten laste zou zijn van een titularis of werknemer, is niet vereist dat hij met laatstgenoemde samenleeft of van zijn gezin deel uitmaakt (1). (1) Zie concl. OM.

- Artt. 123 tot 127 KB 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

- Art. 32 Gecoördineerde wet 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen

6 juni 2016

S.2015.0132.F

AC nr. ...

Algemeen - Titularis - Kind ten laste - Voorwaarde - Samenwoning - Weerslag

Conclusie van advocaat-generaal Genicot.

6 juni 2016

S.2015.0132.F

AC nr. ...